

Flere hjemløse i vores by – og hvad så?

Nye hjemløsetal viser, at tallet er steget med 30 procent i Horsens.
Det fik mig til at tænke.

For det første funderede jeg lidt over, at det var lige præcist hos de hjemløse, de udsatte, de uglese, at Jesus havde sit daglige virke. Det var her, at Gud valgte at blive menneske. Det var her, at han valgte at åbenbare sin søn for at vise menneskeheden, at alt der her fine, alt det her med at føle sig bedre end andre, alt det her med at livet absolut skal gå ud på at lykkes som menneske i andres øjne, at det i virkeligheden er rent blændværk.

Det var blandt helt almindelige mennesker, at Han forkyndte: At livet går ud på at solidarisere sig med det udadtil mislykkede menneske. At livet går ud på at realisere andre mennesker, og netop ikke på at realisere sig selv. At livet går ud på at være andre nærmest og ikke sig selv. Det førte så for Jesus direkte op på korset, for det var jo ikke det, vi ville som mennesker. Vi ville selv vokse på de andres bekostning. Vi ville have muligheden for at kunne hæve os selv så højt, at vi kunne kigge ned på andre mennesker. Derfor kunne vi ikke rumme, at Jesus valgte at være sammen med de mislykkede, og derfor måtte han klynges op.

For det andet funderede jeg lidt over, hvad det vil sige at være hjemløs. Jesus var selv hjemløs. Han brugte hele sit virksomme liv på at vandre rundt fra sted til sted overladt til folks

forgodtbefindende. Han var det vi i dag ville kalde en sofasurfer. En uden eget hjem, som må tage til takke med de overnatningsmuligheder der nu engang byder sig på vejen.

Men Jesus var en vellidt hjemløs. Folk var klar over, at han var en, der talte med myndighed, og derfor var dørene som regel åbne, der hvor han tilfældigvis kom forbi. Han var stort set altid en velkommen hjemløs, og måske netop derfor solidariserede han sig med de hjemløse, for hvem døren netop ikke står åben. Derfor kunne han måske netop forstå og sætte sig ind i de uglese hjemløse, som har brændt alle deres broer bag sig, og ikke har hverken venner eller almindelige gode veletablerede borgere, som lukker døren op for dem, når de i desperation banker på for at finde en smule varme og ly. Udsatte mennesker, som bliver bortvist fra den trappeopgang, hvor de kunne finde en smule ly, fordi det ikke ser pænt ud, eller gør os andre utrygge, selvom det i virkeligheden er dem, der er de utrygge. Mennesker, som jo netop ikke taler med myndighed, men som tværtimod på alle mulige parametre er i myndighedernes søgelys. ”Jeg var sulten og I gav mig at spise...”

/Korshærspræst Jakob Hjørnholm